

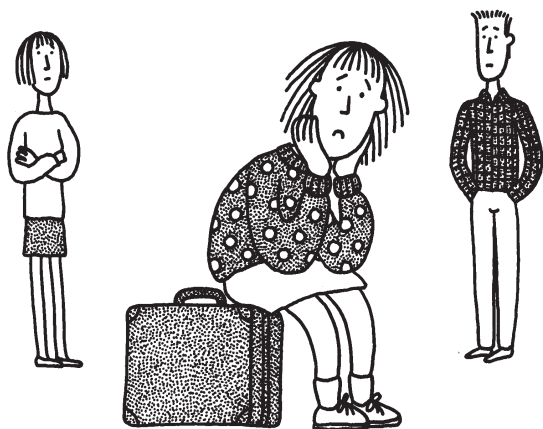
Džeklin Vilson

KOFER KLINKA

ilustracije: Nik Šarat

Prevela s engleskog:
Vesna Sofrenović

Kada su se moji roditelji razveli, nisu znali kud će sa mnom. Mama je želela da živim s njom. Tata je hteo da živim s njim. Međutim, ja nisam htela da živim ni u maminoj, ni u tatinoj novoj kući. Želela sam da i dalje živimo na našem *starom* mestu, u vili *Dudinji*, svo troje zajedno. Zapravo, svo četvoro, ako računamo i mog malog silvanijskog¹ zeca, Rotkvicu.

Mama i tata su se dugo i žestoko naganjali oko toga ko će od njih dvoje postati moj *stara-*

¹ Takozvane “silvanijske porodice” različitih vrsta životinja (zečevi, miševi, medvedi, ježevi) kreirala je 1985. godine japanska kompanija Epoha, a čim su puštene na tržište, postale su omiljene kod dece širom sveta. (Prim. prev.)

telj. Najpre mi se učinilo da, u stvari, pominju onaj otužni prokelj. Ja stvarno mrzim prokelj, jer nikad ne znaš kada će ti zapeti u grlu i izazvati jezu.

Mama se razbesnela, i tata se razbesneo, a onda sam se i ja razbesnela. Osećala sam se kao da sam rastrgnuta. Želela sam da budem uz mamu. A nisam htela da se rastanem od tate. Rotkvici je bilo mnogo lakše. Ona se jednostavno priklonila meni. Pošto živi u mom džepu, nije bilo dileme ko će biti njen staratelj.

Morali smo da posetimo porodično savetova-lište, iako to zvuči krajnje besmisleno jer mama i tata više ne žele da budemo porodica. Tamo je neka gospođa malo proćaskala sa mnom. Trudila se da zvuči onako opušteno, ali ja sam znala da samo pokušava da izvidi situaciju. U njenoj kancelariji bilo je mnogo lutkica: mama lutka i tata lutka, i deca lutke svih veličina. Navalila je na mene da se malo poigram tim lutkama. Ja sam prstom bocnula mamu lutku i tatu lutku u stomak, i kazala da ne volim da se igram takvim budalastim lutkama.

Međutim, gospođa je primetila da preturam nešto po džepu i tako je spazila Rotkvicu. Volim čvrsto da je stegnem kada se osećam nelagodno.

– O, kakva slatka igračkica. Mogu li da je pogledam? – upita me onim sladunjavim glasićem kojim se odrasli služe kada pokušavaju da ti se dodvore.

– Nije to igračka, ona je moja ljubimica – odgovorila sam. Nipošto nisam želela da joj poka-

žem Rotkvicu. Ona je moja, i samo moja. Ipak, morala sam da joj dozvolim da je ispipa i raskopča joj odelce, i da je vrlo nespretno okrene naglavačke.

– Kako se zove zečić? – upitala je.

Neko bi pomislio da imam dve godine a ne deset. Slegnula sam ramenima i odmahнула glavom.

– Rotkvica – odgovorila je mama umesto mene. – Andrea je godinama ima. Ona je uvažen član naše porodice.

– Zapravo, ja sam Andrei kupio Rotkvicu. Bio je to šašavi nedeljni poklon. Volim da je obradujem nekom sitnicom, s vremena na vreme – ubacio se tata.

– Nisi ti Andrei poklonio Rotkvicu! *Ja* sam je kupila za Božić i smestila je u čarapu s poklonima – usprotivila se mama.

– Ama, dobro se sećam da sam tog zeca kupio u prodavnici na uglu...

– U toj radnji ne prodaju silvanijske igračke. Kupila sam ga u gradu, u velikoj prodavnici igračaka, i...

Otela sam Rotkvicu iz ruku te žene i dlanom joj nežno pokrila uši. Ona ne podnosi kad se mama i tata svađaju.

– To sad nije važno – pomirljivo zaključio gospoda nastojeći da ih prekine. I dalje se osmehivala Rotkvici.

– Hej, Rotkvice – dozivala ju je, zagledavši se u njenu čupavu njuškicu.

Prostrelila sam je pogledom. Mislim, za mene Rotkvica jeste stvarna, ali ne podnosim kada se i odrasli prave kao da je živa.

– Pretpostavljam da si pomalo tužna i zabrinuta jer ne znaš gde ćeš živeti, mala Rotkvice – nastavila je gospođa.

Rotkvica je ćutala kao zalivena.

– Jasno nam je šta mama hoće, i znamo šta tata želi, ali šta bi ti, Rotkvice, volela? – dodala je.

Rotkvica nije htela ni da pisne.

– Čini mi se da je stidljiva – zaključila je gospođa. – Možda joj je teško da se izjasni pred mamom i tatom.

Onda ih je zamolila da nakratko izađu iz sobe. Oni su se nećkali. Netremice su me posmatrali. Kao kada te u školi izaberu za vođu tima, pa svako očekuje da baš njega uzmeš za saigrača. “Odaberi mene”, kao da je govorila mama. “Uzmi mene”, pogledom je molio tata. Zurila sam u Rotkvicu sve dok oboje nisu izašli.

– Sirota Rotkvica. Uopšte joj nije lako, zar ne? – ponovo upita gospođa.

Rotkvica i ja smo ćutale. I gospođa se nakratko ućutala. Baš kao i mama i tata, koji su bili s druge strane vrata. Pitala sam se da li nas prisluškuju. Međutim, brzo su nastavili da se raspravljaju. Najpre su šaputali, a onda su se razgalamili i načisto razgoropadili.

– O, bože – uzdahnula je gospođa. – Dakle, čuj, Rotkvice. Ovo je mama. Evo i tate.

Postavila je one grozne lutke na suprotne strane stola. Onda je uzela neke kockice i napravila jednu kućicu za mamu lutku, a drugu za tatu lutku. Pružila je ruku i uzela Rotkvicu, pa ju je smestila između tih kućica i pogledala u mene.

– Andrea, gde Rotkvica želi da živi? Da li u kući A? – pokazala je na kuću mame lutke. – Ili u kući B? – sada je pokazala na kuću tate lutke.

– Ona želi da živi u kući V, u vili *Dudinji*, gde smo oduvek živeli. S mamom, tatom i sa mnom – odgovorila sam.

– Znam da bi ona to volela, ali to nije izvodljivo. Tako više ne ide. Nema tu više leka. Čuješ li mamu i tatu? – upitala je. Sada su već urlali jedno na drugo. – Oni ne mogu da budu srećni zajedno. Vidiš to i sama, Andrea, zar ne? Ali oboje te mnogo vole i žele da budeš srećna. Zato mi kaži u kojoj kući biste ti i Rotkvica bile srećnije. U kući A? – opet je pokazala na kuću mame lutke. – Ili u kući B? – ponudila mi je kuću tate lutke.

Odmerila sam kuću A. Osmotrla sam i kuću B. Pogledala sam u Rotkvicu. Pomerila sam je na jednu stranu, pa na drugu. Šetala sam je tamo-amo preko celog stola.

– Ona i dalje želi da živi u kući V. Ali, ako je to nemoguće, mada mislim da nije tako, onda ona želi da živi i u kući A i u kući B.

– Aha, tako znači – shvatila je gospođa. – Hoćeš da kažeš da želi da jedne nedelje živi u kući A, a druge u kući B?

Eto tako je odlučeno. Rotkvica će, kao i do sada, živeti sa mnom, u mom džepu. Pravi je srećković. A ja ću jedne nedelje živeti u maminoj kući, a sledeće nedelje u tatinoj. Baš je lako, kao kad kažeš A, B, V. Nije nego.